info@payamdaily.ir

نخستین روزنامه صبح البرز

پیام آشنا

شماره ۲۶۵۵
سه‌شنبه ۶ آذر / ۱۴۰۳
۲۴ / جمادی الاولی / ۱۴۴۶
26 / November / 2024

صاحب امتیاز: موسسه همگانی اندیشه زمان
مدیرمسئول: محمود حیدری سردبیر: ناهره حیدری
نشانی: کرج، بلوار تعاون، خیابان فرهنگ، جنب کلون، کارشناسان رسمی دادگستری
تلفن: ۳۲۵۳۳۸۳۸ - ۳۲۵۲۲۲۲۲ - ۰۲۶ - فکس: ۳۲۵۳۰۱۰۱
امتیاز در طرح ارزیابی کیفی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی: ۶۷/۱۸۰
چاپ کارگر

اندیشه

امروز با حافظ

جانِ علّوی هوسِ چاهِ زنخدان تو داشت
دست در حلقه آن زلفِ خَم اندر خَم زد
حافظ آن روز طربنامه عشق تو نوشت
کـه قلم بر سرِ اسبابِ دلِ خـرّم زد

خواندنی

خواست تا صورت خود را بنماید معشوق
خیمه در معرکه آب و گل آدم زد
خواجه عبدالله انصاری

اذان گرج

اذان صبح	طلوع آفتاب	اذان ظهر	غروب آفتاب	اذان مغرب
۰۵:۲۴	۰۶:۵۴	۱۱:۵۴	۱۶:۵۳	۱۷:۱۳

برگه

شما نمی‌توانید یک مزرعه را در ذهن‌تان شخم بزنید؛ برای تغییرکردن باید عمل کنید.

گوردن بی. هینکلی

اشاره

چالش‌های افزایش سن ورود به دانشگاه فرهنگیان چیست؟

در «ظاهرنامه سنجش و پذیرش دانشجوی متعهد خدمت به وزارت آموزش و پرورش» که در شهریور ۱۴۰۳ از سوی شورای عالی انقلاب فرهنگی مصوب و مهرماه با امضای دکتر مسعود پزشکیان رئیس جمهور ابلاغ شد، حداکثر سن ورود به دانشگاه فرهنگیان ۲۴ سال اعلام شده است.

به گزارش پیام آشنا به نقل از ایرنا، در «ظاهرنامه سنجش و پذیرش دانشجوی متعهد خدمت به وزارت آموزش و پرورش» که در شهریور ۱۴۰۳ از سوی شورای عالی انقلاب فرهنگی مصوب و مهرماه با امضای دکتر مسعود پزشکیان رئیس جمهور ابلاغ شد، حداکثر سن ورود به دانشگاه فرهنگیان ۲۴ سال اعلام شده است. در این مصوبه آمده است حداکثر سن مجاز برای ثبتنام در آزمون اختصاصی تربیت معلم؛ ۲۴ سال تمام (مسائل مهرماه مرسال تحصیلی) است و این شرط برای متقاضیان ورود به دانشگاه فرهنگیان و دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی در سال تحصیلی ۱۴۰۴-۱۴۰۳ و پس از آن اعمال می‌شود.

در این مدت، داوطلبان بسیار زیادی که متقاضی ورود به دانشگاه فرهنگیان هستند، اعتراض خود نسبت به سقف سنی پذیرش در دانشگاه فرهنگیان را به روزنامه ایران اعلام کردند. این داوطلبان خواستار افزایش سن پذیرش در دانشگاه فرهنگیان به ۳۰ سال هستند.

چندی پیش نیز احسان عظیمی‌راد عضو کمیسیون آموزش و تحقیقات مجلس شورای اسلامی در توییتی پیرو مطالبه داوطلبان دانشگاه فرهنگیان نیز اعلام کرد: نظر قطعی کمیسیون آموزش، تحقیقات و فناوری مجلس شورای اسلامی درخصوص سن داوطلبان دانشگاه فرهنگیان؛ ۳۰ سال است که به رئیس محترم جمهور و وزیر آموزش و پرورش ارائه شده است.

توپ در زمین وزیر است

افزایش سن داوطلبان جوّب مختلفی دارد. از طرفی آموزش و پرورش نیازمند معلمانی است که طی ۳۰ سال خدمت، توفانی ادامه همکاری و تدریس را داشته باشند و از طرف دیگر این وزارتخانه باتوجه به کمبود نیرو، به معلم نیاز دارد. آیا شخصی که در ۳۰ سالگی وارد آموزش و پرورش می‌شود تا ۶۰ سالگی نیروی کارآمدی برای آموزش و پرورش خواهد بود؟

درست است که استخدام در آموزش و پرورش محاسنی از جمله معافیت سربازی برای پسران، احتساب دوران دانشجویی به‌عنوان سنوات خدمت، استخدام از بدو ورود به دانشگاه و پرداخت حقوق به دانشجومعلمان دارد. اما نیروی نازمندی و جوان نقش مؤثرتری در تربیت و صرف فوری در کلاس درس خواهد داشت. همچنین پیش از اینها پذیرش در دانشگاه فرهنگیان تا سقف ۲۲ سال بود که با پیگیری داوطلبان و درخواست مکرر آنان این سقف سنی به ۲۴ سال رسید.

در همین راستا صفی‌الله رمضانخانی مشاور رئیس دانشگاه فرهنگیان در امور مجلس با بررسی ابعاد افزایش سن پذیرش در دانشگاه فرهنگیان اظهار کرد: باتوجه به اینکه دانشگاه فرهنگیان مجری آموزش و تابع نظرات و قوانین بالادستی نظام آموزشی کشور (شورای‌عالی انقلاب فرهنگی، وزارت آموزش و پرورش و مجلس شورای اسلامی) است، اما از لحاظ نگرش به تربیت معلم که می‌خواهیم در تراز انقلاب باشد، هرچه این سن پایین‌تر باشد، به نفع نظام آموزشی است. برای شکل‌گیری صحیح شخصیت علمی، ویژگی‌هایی که اکنون برای پذیرش در دانشگاه اختصاص داده شده، بهتر است.

وی تأکید کرد: از نظر من سنی که استاد بالادستی و مصوبه دولت آقای پزشکیان اعلام کرده، درست است، یعنی در حال حاضر من استاد دارم و ورود به دانشگاه فرهنگیان ۲۴ سال است. اگر سن ورود به دانشگاه فرهنگیان را تاکنون از یک به ۳۰ سال سن برسانیم، به آن معلم تراز کی می‌خواهیم، نمی‌رسیم. بنابراین همان مصوبه‌ای که دکتر پزشکیان به عنوان رئیس شورای عالی انقلاب فرهنگی ابلاغ کرده‌اند، سرانجامی برای مشخص شدن سن متقاضیان ورود به دانشگاه فرهنگیان است.

باید تمامی ظرفیت‌ها را به بهینه‌ترین حالت اختصاص داد

ناگفته نماند، خواسته متقاضیان به قوت خود باقی است به شکلی که طی آن ۸۲ پایگاه بسیج دانشجویی دانشگاه فرهنگیان کشور نامه‌ای با موضوع بررسی چالش‌های این امر برای رئیس مجلس ارسال کردند در بخشی از این نامه خطاب به رئیس مجلس مطرح شده است: برابر تمامی یافته‌های علمی و همچنین شواهد میدانی سن ۱۸ تا حدود ۲۴ سال بهترین سن برای شکل‌گیری هویت است و قطعاً هرچه سن بالاتر برود، امکان تأثیرگذاری کمتر می‌شود. این به این معنی نیست که سی سالها دانگ رانابیرند، اما باید توجه داشت که باتوجه به اهمیت قطعی و حیاتی تربیت معلم، باید تمامی ظرفیت‌ها را به بهینه‌ترین حالت اختصاص داد.

دانشجومعلمی که در سن ۱۸ سالگی وارد دانشگاه فرهنگیان می‌شود، فرصت کافی برای مجهز و مسلح شدن به قواعد و اصول معلمی را دارد، اما آیا یک فرد ۳۰ ساله از فراغت و آسودگی خاطر یک جوان ۱۸ ساله برخوردار است؟ بدیهی است که در این سنین مشغله‌های فکری، مشغله‌های خانوادگی و... اجازه وقت‌گذاری جدی را به داوطلب نمی‌دهد و در شرایطی که ما باید یکی از اصلی‌ترین اصول را که تربیت معلم به‌صورت شبانه‌روزی است و به دلیل کمبود امکانات، در حال حاضر رو به فراموشی است، احیا کنیم، بیشتر از این ایده دور می‌شویم.

گزارش روز

ماشه یا برجام؟

جامعه بین‌المللی و ایران در یک تقاطع مشکل قرار گرفت. غربی‌ها میان احیای برجام یا تعریف توافق تازه ممکن مانده‌اند. در عین حال اما سناریوی دیگری نیز در این زمینه مطرح است و آن اینکه کشورهای غربی می‌توانند مکانیسم ماشه علیه تهران را فعال کنند که البته منجر به اقدامی بی‌سابقه از سوی ایران و نیز تشدید تنش‌ها میان تهران و تل‌آویو خواهد شد.

به گزارش پیام آشنا به نقل از اعتماد، از زمان خروج ایالات متحده از برجام در سال ۲۰۱۸، برنامه هسته‌ای ایران تقریباً بدون هیچ مانعی پیشرفت کرده است. اگرچه تهران در این راستا تلاش کرده است که از آستانه گریز هسته‌ای عبور نکند، اما می‌توان گفت برنامه هسته‌ای ایران بعد از خروج یکجانبه ترامپ از برجام به شکل بی‌سابقه‌ای پیشرفت کرده است. این در حالی است که ایران همچنان تحت تحریم‌های ناشی از خروج امریکا از این توافق بوده اما ایالات متحده همچنان هزینه اضافی برای نقض آشکار برجام پرداخت نکرده است. با این حال پس از یک دوره طولانی از رکودی که جامعه بین‌المللی در مواجهه با برنامه هسته‌ای تهران تجربه کرده به نظر می‌رسد که تحرک دیپلماتیک جدیدی در این زمینه در حال شکل‌گیری است. به باور گروهی از تحلیلگران و کارشناسان این امر به دلایل متعددی موجب نگرانی ایندیه‌برای برنامه هسته‌ای ایران تعیین کننده باشد. برخی از این دلایل به برجام مربوط می‌شوند و برخی دیگر نیز به تنش‌های منطقه‌ای و بین‌المللی و همین‌طور شرایط داخلی ایران. این رویدادها احتمالاً برنامه هسته‌ای ایران را در یک سال پیش رو متحول خواهد کرد و به یک نقطه عطف استراتژیک می‌رساند. در این شرایط نهتنها پرونده هسته‌ای، بلکه استراتژی امنیتی کلی جمهوری اسلامی و روابط آن با جامعه بین‌الملل و منطقه تحت تأثیر قرار خواهد گرفت و ایران نیز ناگزیر خواهد بود که تصمیمی تاریخی اتخاذ کند. براساس گزارش ادعایی «بنیاد آتلانتیک» از زمانی که تهران از محدودیت ۳.۶۷ درصدی غنی‌سازی اورانیوم در برجام خارج شد، تصمیم گرفت که سانتریفوژهای پیشرفته‌ای را توسعه دهد و همچنین غنی‌سازی ۶۰ درصدی را محقق کند. علاوه بر این ایران تأسیسات غنی‌سازی خود را در نطنز و فردو گسترش داده و همزمان در حال آماده‌سازی برای راه‌اندازی تأسیسات غنی‌سازی دیگری در نزدیکی نطنز است. همچنین این کشور همزمان به بازگرداندن مقادیر قابل توجهی از مواد غنی شده به ذخایر خود در سطوح مختلف ادامه می‌دهد. این درحالی است که تهران همچنان همکاری خود با آژانس بین‌المللی انرژی اتمی را نیز حفظ کرده است.

طی گزارشاتی که رسانه‌های غربی منتشر کردند نیز در زمینه نظامی و بر اساس آخرین ارزیابی‌های منتشر شده توسط جامعه اطلاعاتی ایالات متحده، تهران هنوز تصمیم استراتژیکی برای حرکت به سمت کاشتن اسلحه گریز هسته‌ای اتخاذ نکرده است. اما به ادعای این نشریات تهران در حوزه فناوری هسته‌ای پیشرفت قابل توجهی کرده است. همزمان دو گفتمان در ایران جریان دارد که گفتمانی که خواهان تغییر دکترین هسته‌ای و عبور از آستانه گریز هسته‌ای است و گفتمانی که بر اصل تنش‌زدایی و عبور از تحریم‌ها تأکید دارد. در چنین شرایطی غرب و بخصوص مشخص ایالات متحده از رویکرد منفعلانه به رویکردی خصمانه شیفت کردند. سفر اخیر رافائل گروسی، مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی به تهران می‌تواند این مشکلات را برجسته کند. بر اساس گزارش ادعایی «شورای آتلانتیک» به نظر می‌رسد تهران تنها به منظور جلوگیری از اتخاذ تصمیمات سخت علیه خود توسط شورای حکام، مایل به همکاری با نهاد یاتمی است و هیچ تمایل واقعی برای همکاری با آژانس ندارد.

با این تفاسیر اما در نشست اخیر شورای حکام نهاد یاتمی و با تصویب قطعنامه‌ای علیه برنامه هسته‌ای ایران مسیر همکاری تهران با نهاد یاتمی صعب‌العبورتر به نظر می‌رسد. در عین حال اما این اقدام نیز مطرح است که شورای حکام همچنان اقدام ویژه‌ای را علیه ایران لجام نداده و ظاهراً به دلیل نگرانی از اقدام احتمالی تهران این قطعنامه را به تصویب رسانده است. به عبارتی دیگر در لحظه تعادلی ایجاد خواهد شد که در آن ایران به گسترش برنامه خود ادامه می‌دهد بدون اینکه از خطوط قرمز غنی‌سازی فراتر رود. به گزارش شورای آتلانتیک از سوی دیگر اروپایی‌ها و نیز ایالات متحده اقدام ویژه‌ای را علیه ایران به دلیل پیشرفت در برنامه هسته‌ای‌اش انجام نمی‌دهند.

بخلوز کلی به نظر می‌رسد که قدرت‌های غربی با تکرار ادعای همکاری نظامی تهران و مسکو در جنگ اوکراین (بارها مقامات اروپایی و نیز اوکراینی آن را رد کرده‌اند) ترجیح داده‌اند بر مسائل دیگر تمرکز کنند و عملاً از رسیدگی به برنامه هسته‌ای ایران دست بردارند. به اعتقاد بر اساس تحلیل نشریات غربی اما این واقعیت بخلوز اجتناب‌ناپذیری در سال آینده تغییر خواهد کرد. نخستین و مهم‌ترین موضوع استیم‌پک (snapback) یا همان مکانیسم ماشه است که طرفین توافق اولیه را مجبور می‌کند تا استراتژی ویژه‌ای در مورد فعال‌سازی یا عدم فعال‌سازی آن تدوین کنند. به ادعای این نشریات ۱۸ اکتبر ۲۰۲۵ آخرین فرصت برای دولت‌های غربی است تا مکانیسم ادعایی ماشه را فعال‌سازی کنند و در فاصله تمامی تحریم‌هایی را که در توافق برجام لغو شده‌اند (جز آنهایی که قبلاً منقضی شده‌اند) دوباره برقرار کنند. در این شرایط نیز ایران تهدید کرده است در صورت تحقق این اقدام توسط غرب، خروج از پیمان منع گسترش تسلیحات هسته‌ای (NPT) را کلید خواهد زد. به گزارش شورای آتلانتیک اما واقعیت نگران‌کننده‌ای که برای غربی‌ها وجود دارد این است که حتی اگر آنها از گزینه فعال‌سازی مکانیسم ماشه صرف‌نظر کنند، این پیام همچنان برای تهران ارسال خواهد شد که می‌تواند برنامه هسته‌ای خود در اینبون هیچ مانعی گسترش دهد.

فرضیه بازگشت به برجام یا تدوین یک توافق هسته‌ای جدید نیز در قبال این گزاره مطرح می‌شود. به نظر می‌رسد مقامات رسمی ایران به وجه پس از روی کار آمدن مسعود پزشکیان به این درک رسیده‌اند که راه رسیدن به تسهیلات اقتصادی در ایران تنها در صورتی به توافقی با غرب است از سوی دیگر هم ایالات متحده به رهبری دونالد ترامپ نیز ترجیح می‌دهد در این مسیر گام بردارد.

به گزارش این نشریه جامعه بین‌المللی و ایران در یک تقاطع مشکل قرار گرفته‌اند. غربی‌ها میان احیای برجام یا تعریف توافق تازه ممکن مانده‌اند. در عین حال اما سناریوی دیگری نیز در این زمینه مطرح است و آن اینکه کشورهای غربی می‌توانند مکانیسم ماشه را فعال کنند که البته منجر به اقدامی بی‌سابقه از سوی ایران و نیز تشدید تنش‌ها میان تهران و تل‌آویو خواهد شد. در نتیجه مهم است که توجه داشته باشیم کاهش برنامه هسته‌ای ایران، دلش گسترده دانشمندان ایرانی را از بین نمی‌برد. علاوه بر این، ایالات متحده با خروج یکجانبه‌اش از برجام در سال ۲۰۱۸، دستیابی به توافقی که بحلور قابل توجهی پیشرفت برنامه هسته‌ای ایران را متوقف کند را مشکل نموده است. علاوه بر این، احتمال حفظ سطح غنی‌سازی فعلی زیر آستانه ۹۰ درصد کاهش یافته است، چرا که ایران اورانیوم خود را نزدیک به آستانه ۹۰ درصدی غنی‌سازی کرده است. با توجه به تعداد زیاد سانتریفوژها و سطح بالای غنی‌سازی، به علاوه پیشرفت دانشمندان ایرانی در زمینه کاهش آستانه گریز هسته‌ای احتمال عبور از خطوط قرمز به دلیل ماهیت برنامه هسته‌ای با هر روزی که بدون توافق می‌گذرد، افزایش می‌یابد.

به ادعای شورای آتلانتیک این شرایط می‌تواند به رویارویی اسرائیل و ایران منجر شود در گذشته این دیدگاه حاکم بوده است که اسرائیل با احتیاط عمل خواهد کرد و بدون حمایت ایالات متحده تأسیسات هسته‌ای ایران را هدف قرار نخواهد داد. اما تحولات پس از ۷ اکتبر ۲۰۲۳ و گسترش درگیری‌ها میان محور مقاومت و تل‌آویو ممکن است تمایل اسرائیل برای اجرای این اقدام ادعایی را افزایش دهد. این شرایط واکنش‌های متفاوت مقامات ایرانی را به دنبال داشته که ذیل این واکنش‌ها به احتمال تغییر استراتژی هسته‌ای ایران نیز اشاره شده است. به ویژه که اکنون تهران و تل‌آویو در آستانه رویارویی ادعایی تمام‌عیار قرار دارند. احتمال بازنگری در استراتژی کنونی ایران نیز بحلور چشمگیری افزایش یافته است.

پس از سال‌ها اعمال محدودیت بر برنامه هسته‌ای و پس از آن پیشرفت تدریجی برنامه هسته‌ای ایران (بدون عبور از خط قرمزها) و همزمان تحولات منطقه‌ای و بین‌المللی موجب شده تا غرب و ایران در تقاطع اجتناب‌ناپذیری قرار بگیرند. به باور ناظران ایسران به دنبال افزایش توان بازدارندگی‌اش در برابر تنش‌های کنونی است. به همین دلیل بازگشت ترامپ به کاخ سفید می‌تواند رویکرد تهران را تحت تأثیر قرار دهد. بالاخص اثر ترامپ دوشغل حداکثری